

Sygn. akt VI W 2486/15

(...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Katarzyna Łukomska

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego Komisariatu Policji W.

przeciwko

A. B. (B.) synowi T. i A. z d. T., ur. (...)/ we W.

obwinionemu o to, że: w dniu 26 lutego 2015 roku około godziny 18:30 we W., jadąc ulicą (...) od ulicy (...) w kierunku ulicy (...), korzystał podczas jazdy z telefonu komórkowego, wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku przez kierującego pojazdem,

tj. o czyn z art. 97 kw

I. uznaje obwinionego A. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 97 kw i za to na podstawie art. 97 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lutego 2015 r. około godziny 18.30 A. B., kierując samochodem marki H. (...) o nr rej. (...), jechał ul. (...) we W. od strony ul. (...) w kierunku ul. (...).

Obwiniony w czasie jazdy korzystał z telefonu komórkowego, trzymając słuchawkę w ręku, co sprawiło, że została wobec niego podjęta interwencja przez funkcjonariuszy Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji we W..

Dowód: zeznania świadków: R. P. z dnia 22.10.2015 r.

W. Z. z dnia 17.09.2015 r.

notatka urzędowa k. 3

A. B. nie był dotychczas karany za wykroczenia w ruchu drogowym.

Dowód: dane z ewidencji ukaranych kierowców k. 18

Przesłuchany w charakterze obwinionego A. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że istotnie rozmawiał w czasie jazdy przez telefon, ale przy użyciu słuchawki skonfigurowanej z aparatem telefonicznym w trybie b., co nie wymagało trzymania słuchawki telefonu w dłoni.

Wyjaśnienia obwinionego pozostawały w sprzeczności z zeznaniami świadków – funkcjonariuszy Policji oraz dowodem w postaci notatki urzędowej, wobec czego Sąd nie dał im wiary, traktując wyłącznie jako wyraz linii obrony przyjętej przez obwinionego.

Świadkowie W. Z. i R. P. podejmowali wobec obwinionego interwencję w związku z wykroczeniem, jakiego miał się dopuścić. Świadkowie w sposób zbieżny relacjonowali przebieg zdarzenia, a ich zeznania dodatkowo potwierdzała treść notatki urzędowej.

Sąd nie znalazł żadnych powodów, dla których świadkowie mieliby pomawiać obwinionego, bądź też – wcześniej – bezpodstawnie podejmować wobec niego interwencję.

Zgodnie z przepisem art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, kierującemu pojazdem zabrania się korzystania podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku.

Naruszenie tego zakazu przez obwinionego stanowiło realizację znamion wykroczenia stypizowanego w art. 97 kw.

Rozważając kwestię wymiaru kary, Sąd miał na uwadze umyślność działania obwinionego oraz fakt, że uchybił on podstawowym obowiązkom kierującego pojazdem, nie stosując się do zakazu *expressis verbis* wyrażonego przez ustawodawcę w cytowanym powyżej przepisie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie dostrzegł możliwości orzeczenia wobec A. B. kary łagodniejszej niż grzywna w wysokości 200 zł, uznając że jedynie taka kara skłoni obwinionego do refleksji nad swoim postępowaniem oraz zapobiegnie powielaniu podobnych czynów w przyszłości.

Dotychczasowa niekaralność obwinionego przemawiała natomiast przeciwko orzekaniu kary surowszej.

Orzeczenie o kosztach zapadło w zgodzie z przepisem art. 118 § 1 kpw.